C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-3534/2025 Judecătoria Bălți, sediul Central
4-25071385-03-4r-02092025 Judecător: Lina Popescu

D E C I Z I E
În numele Legii

13 ianuarie 2026 mun. Bălți

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord
În componență:
Președintele completului, judecătorul Ghenadie Liulca
Judecători Aurelia Andronache și Ludmila Iarmaliuc

examinând în ordine de recurs, recursul șefului interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco, și recursului avocatului Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025 în cauza contravențională, la contestația depusă de avocatul Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 30.04.2025 întocmite în privința lui Crețu Maria în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă :

La data de 30.04.2025 de către agentul constatator din cadrul Biroului Vamal Nord, Tatiana Chilari, în privința lui Crețu Maria a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că, la data de 25.03.2025, în jurul orelor 17:20, nu a declarat organului vamal la traversarea frontierei de stat, pe direcția „intrare în Republica Moldova”, prin p/v Otaci, fiind în calitate de șofer al mijlocului de transport cu nr./î ***** (MD), a unui lot de produse de larg consum în cantități comerciale. Valoarea mărfii nedeclarate organului vamal constituie 81938,60 lei.

Conform datelor din raportul de constatare tehnico-ştiinţifică nr.28/10- 00157 din 23.04.2025, întocmit de către laboratorul vamal, valoarea de piață a mijlocului

de transport, care a servit la transportarea mărfurilor de larg consum nedeclarate organului vamal de marca/model „Toyota Carina”, anul fabricării 1991, constituie circa 1100 Euro.

Astfel, reieșind din cele expuse mai sus, prin încălcarea prevederilor art. 4, 6 şi 11 a legii nr. 1569-XV din 20.12.2002 - Cu privire la modul de introducere şi scoatere a bunurilor de pe teritoriul RM de către persoane fizice, Crețu Maria a efectuat tentativa de trecere a mărfurilor, obiectelor şi a altor valori peste frontiera vamală a RM - introducerea sau scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor şi altori valori, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin tăinuire de controlul vamal, prin ascundere in locuri special pregătite sau adaptate in acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică in documentele vamale sau in alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune, dacă valoarea mărfurilor, obiectelor şi altor valori constituie de la 2000 până la 4000 de unități convenționale, Crețu Maria a comis o contravenție prevăzută de art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Prin decizia agentului constatator șefului interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco, adoptată la data de 30.04.2025, Crețu Maria a fost sancționată pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional la o amendă în mărime de 100 unități convenționale, echivalent cu 5000 lei, cu confiscarea corpurilor delicte conform art. 439^7 Cod contravențional.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 431, 439^7 Cod contravențional, întru respectarea Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.972 din 11 septembrie 2001 „Despre regulamentul cu privire la modul de evidență, evaluare şi vânzare a bunurilor confiscate, fără stăpân, sechestrate şi uşor alterabile sau cu termen de păstrare limitat, a corpurilor delicte, a bunurilor trecute in posesia statului cu drept de succesiune şi a comorilor”, prin ordonanțata din 27.03.2025 au fost recunoscute în calitate de corpuri delicte mărfii nedeclarate organului vamal constituie 81938,60 lei, și anume: **1)** sistemă de curățare a apei „eSpring” -1 buc.; **2)** cartridge cu filtru ”eSpring” -5 buc.; **3)** pastă pentru dinți „Glister”, 151 ml. -84 buc.; **4)** pastă pentru dinți „Glister”, 37 ml. - 3 buc.; **5)** antiperspirant „Amway G H”, 100 ml. -15 buc.; **6)** soluție „Oral Rinse”, 72 ml,- 4 buc.; **7)** periuțe de dinți „Glister” -27 buc.; **8)** sprey „Glister”, 14 ml.- 13 buc.; **9)** suplimente „Amway Nutrilite”, (125 gr.- 6 buc., 173 gr.- 8 buc., 86 gr.- 3 buc., 72 gr.- 9 buc., 76 gr.- 6 buc., 49 gr.- 2 buc., 42 gr.- 3 buc., 32 gr.- 2 buc., 31 gr.- 1 buc., 38 gr.- 3 buc) – în total 43 buc.; **10)** complect de vitamine „Imunitet”, zinc+seleniu -3 cut.; **11)** complect „Madnesium Sticks”, 45 gr. - 4 cut.; **12)** lichid concentrate „Anway”, (pentru veselă, 1 litru -6 buc., pentru curățenie în casă, 1 litru -3 buc., pentru haine, 1 litru-1 buc), în total-10 buc.; **13)** lichid pentru curățenie „Anway Oven Cleam”, 500 ml.- 2 buc.; **14)** spray pentru pete „Amway Home SA 8”, 400 ml.-2 buc.; **15)**

gel pentru duș „Amway G H”, 1 litru - 1 buc.; **16)** loțiune pentru corp „Amway G H”, 400 ml.- 4 buc.; **17)** loțiune pentru față „Amway Artistry Studio”, 200 ml. - 1 buc.; **18)** șampon „Amway G H”, 400 ml.-1 buc.; **19)** șampon „Amway Satinigue”, 280 ml.- 2 buc.; **20)** cremă „Amway Artistry Studio”, 127 ml. -1 buc.; **21)** cremă „Amway Skin Nutrition”, 50 gr. - 4 buc.; **22)** paciuri „Amway Artistry Studio”, 30 set.- 1 buc.; **23)** cremă „Amway Skin Nutrition”, 15 gr.- 1 buc., **24)** cremă „Amway Skin Nutrition”, 80 ml. -1 buc.; **25)** suplimete „N” fără marcă comercială -29 buc.; **26)** praf de spălat fără marcă comercială vacumat -3 buc. (a cîte 1 kg.); **27)** complect de vitamin pentru copii „Amway Nutrition” - 6 cut.; **28)** cafea „Ground Expresso Coffee”, 250 gr.- 4 buc.; **29)** ceai ”Body Key” 45 gr-1 buc; **30)** autoturism de model „Toyota Carina 2”, n/î CIN 172, WIN-JT1ECT17000043048, care se află la păstrare responsabilă în cadrul postului vamal Otaci PVFI (rutier).

Avocatul Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria, nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 30.04.2025, le-a contestat în ordinea art.448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Bălți, sediul Central pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art.395 alin.(1) pct.2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025 a fost admisă parțial contestația depusă de avocatul Teodor Bordei în interesele lui Crețu Maria, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. SVM01001434 din 30.04.2025, prin care Crețu Maria a fost supusă răspunderii contravenționale conform art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

S-a anulat parțial decizia agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 30.04.2025 întocmită în privința lui Crețu Maria în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional, în partea confiscării autoturismului de model Toyota Carina 2, n/î CIN 172, WIN-JT1ECT17000043048.

În rest, decizia menționată s-a menținut fără modificări.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, șeful interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, anularea hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025 în partea admiterii contestației și adoptarea unei noi decizii privind respingerea integrală a contestației.

În motivarea recursului s-a invocat că la 25.03.2025, la pista „intrare în țară” a postului vamal Otaci (PVFI, rutier), s-a prezentat pentru efectuarea controlului vamal mijlocul de transport cu n/î CIN 172 (MD), la volanul căruia se afla Crețu Maria. La întrebarea „dacă are ceva de declarat”, Crețu Maria a declarat că transportă numai bunuri personale. În baza analizei de risc și a comportamentului

de care a dat dovadă Crețu Maria, s-a purces la efectuarea controlului detaliat al autoturismului.

În urma efectuării controlului fizic al mijlocului de transport menționat, au fost depistate și nedeclarate în spațiul destinat roții de rezervă, acoperite cu mai multe plapume, mărfuri în cantități comerciale produse igienice, suplimente alimentare, sisteme de curățare a apei conform anexei. Fiind audiată la fața locului în zona de control vamal a postului vamal Otaci (PVFI, rutier), Crețu Maria, potrivit procesului-verbal de audiere din 25.03.2025 a declarat: „.....*Am fost întrebată ce am de declarat la care am răspuns – lucruri personale, iar pe urmă au depistat în spațiul roții de rezervă produse ale companiei Amway*".

Conform informației prezentate de către SRTN a Biroului Vamal Nord cu nr. r-1573 din 01.04.2025, valoarea în vamă a mărfurilor nedeclarate conform procesului-verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 25.03.2025 și a procesului-verbal de examinare din 25.02.2025, constituie suma de 81938,6 lei.

Prin ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a corpurilor delicte din 27.03.2025, de către agentul constatator al Biroului Vamal Nord, au fost recunoscute în calitate de corp delict bunurile nedeclarate în sumă de 81938,6 lei.

Prin decizia șefului interimar al Biroului Vamal Nord asupra cazului de contravenție vamală nr. 648/25 din 30.04.2025, Crețu Maria i-a fost aplicată sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 5000 lei. În conformitate cu prevederile art. 439^{7} Cod Contravențional confiscarea corpurilor delicte conform Ordonanței de recunoaștere și atașare la dosar a corpurilor delicte din 27.03.2025.

În acest sens, se relevă că contrar poziției instanței inferioare, agentul constatator la Biroul Vamal Nord a adoptat sancțiunea de confiscare specială a autoturismului de model „Toyota Carina 2", n/î CIN 172, WINJT1ECT17000043048, care este proprietatea contravenientei Crețu Maria și care a fost utilizat și destinat direct la săvârșirea contravenției vamale date. Astfel, se relevă că prin confiscarea specială a mijlocului de transport, s-a urmărit nu doar scopul de sancționare a contravenientului, dar și ca o măsură de asigurare a legalității în zona de control vamal în vederea preîntâmpinării contravenientului de a nu mai comite contravenții de acest gen și corectării reeducării acestuia.

Totodată, agentul constatator al Biroului Vamal Nord, confiscând special mijlocul de transport, a luat în considerație vinovăția lui Crețu Maria, unde acțiunile ei demonstrează nu doar simpla nedeclarare a mărfii, ci intenția vădită premeditată de a săvârși astfel de contravenții, unde a ascuns în locuri special pregătite și adaptate în acest scop al mijlocului de transport mărfurile recunoscute în calitate de corpuri delicte, care potrivit informației prezentate de către SRTN a Biroului Vamal Nord cu nr. r-1573 din 01.04.2025, valoarea în vamă a mărfurilor

nedeclarate conform procesului-verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 25.03.2025 și a procesului-verbal de examinare din 25.02.2025, constituie suma de 81938,6 lei.

În concluzie se conchide că măsura confiscării nu reprezintă în cauza de față o ingerință nepermisă a statului în dreptul de proprietate, incompatibilă cu Convenția, întrucât este prevăzută de lege, este necesară într-o societate democratică tocmai prin prisma scopului pentru care a fost instituită - de garanție și de prevenire, - este proporțională cu scopul urmărit, iar hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025 este ilegală și neîntemeiată.

Concomitent, hotărârea Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025 a fost contestată cu recurs și de către avocatul Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria prin care s-a solicitat admiterea recursului, anularea hotărîrii din 21 iulie 2025 și încetarea procesului contravențional în privința lui Crețu Maria.

În fortificarea poziției respective s-a invocat încălcarea dreptului la un proces echitabil în lipsa interpretului, menționând că Crețu Maria este vorbitoare de limba rusă și nu cunoaște limba de stat, fapt menționat expres și în procesul-verbal și decizie, fapt ce contravine prevederilor art. 443 alin. (3) Cod contravențional, potrivit căruia autoritatea este obligată să asigure traducerea procesului-verbal și participarea unui interpret în cazurile în care persoana nu cunoaște limba procedurii. La fel, se indică că procesul-verbal atacat este afectat de multiple încălcării ale art. 443 Cod contravențional, care, conform art. 445 alin. (2) Cod contravențional, determină nulitatea actului atunci când afectează fondul cauzei.

La caz, se menționează că fapta pretins contravențională este formulată vag ți general. Nu se indică clar ce anume nu s-a declarat, cum ar fi: cantitatea, tipul mărfurilor, sau dacă ar fi existat un răspuns negativ la întrebarea vameșului. Nu este descris nici locul în care s-ar fi realizat pretinsa „tăinuire”. În pct. 6 nici nu se face trimitere la vreun borderou al obiectelor ridicate.

Corpurile delicte nu sunt individualizate, contrar cerințelor art. 443 alin. (4) Cod contravențional care impune descrierea formei, dimensiunii, greutatea, culorii și altor caracteristici care să permită identificarea. Nu este indicat modul de determinare a valorii mărfurilor, lucru extrem de important, fiindcă colaboratorii vamali nu au ridicat de la Crețu Maria documente de achiziție a mărfii, astfel este extrem de important să se cunoască cum s-au efectuat calculele, iar evaluarea efectuată este răsturnată prin documente prezentate de Crețu Maria (facturi, liste de ambalaj), conform cărora valoarea reala este semnificativ mai mică.

La fel, se indică că lui Crețu Maria nu i-au fost explicate drepturile, conform art. 443 alin. (1) lit. f) Cod contravențional, ceea ce echivalează cu o încălcare procedurală gravă. De asemenea se remarcă că nu a fost dovedită intenția lui Crețu Maria de a comite contravenția, or, conform art. 17 Cod contravențional,

răspunderea contravențională se aplica doar în caz de vinovăție, iar vinovăția implică intenția sau neglijența, iar în cazul contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) Cod contravențional fiind o contravenție de pericol social ridicat, intenția fiind o condiție obligatorie.

În speță se relevă, nu a fost administrata nicio probă care să demonstreze că Crețu Maria ar fi urmărit scopul de a ascunde bunurile de controlul vamal sau de a le introduce prin fraudă, ci, dimpotrivă, aceasta a declarat bunurile la solicitarea funcționarului vamal, acestea se aflau în portbagaj, la vedere, ceea ce indică lipsa intenției de a comite contravenția.

În subsidiar, se indică că instanța de fond a invocat în motivare dispozițiile Legii nr. 1569-XV din 20.12.2002, cu privire la introducerea și scoaterea bunurilor de către persoane fizic, care au fost abrogate la data de 1 ianuarie 2024 prin art. 426 alin. (3) lit. c) din noul Cod Vamal nr. 95 din 24.08.2021 (MO 219-225/17.09.2021), iar aceasta reprezintă o eroare gravă de drept, care impune casarea hotărârii.

Concomitent, se indică asupra neexistenței elementului material al faptei, or, art. 287 alin. (10) Cod contravențional, sancționează introducerea de mărfuri prin tăinuire, ascundere, folosirea frauduloasa a documentelor sau nedeclarare. Toți acești termeni exprimă comportamente frauduloase, cu scopul de a induce în eroare autoritatea vamală, pe cînd Crețu Maria nu a tăinuit nimic. Bunurile erau în portbagaj (ca doar nu era să le poarte cu ea sau pe mașină), fără ascunzișuri speciale, iar locul destinat roții de rezervă nu constituie un ascunziș *per se,* mai ales în lipsa roții, iar faptul că bunurile erau acolo nu demonstrează intenția de a le ascunde, cu atît mai mult cî aceasta a deschis portbagajul și le-a arătat vameșilor, fără ezitare.

La fel, a fost interpretat eronat termenul de „nedeclarare”, care se comite prin inacțiune (ca element al laturii obiective). În art. 287 alin. (10) Cod contravențional, termenul „nedeclarare” apare în șir cu „tăinuire”, „ascundere”, „folosirea frauduloasă a documentelor”. Potrivit principiului *noscitur a sociis*, termenii trebuie interpretați în sens coerent – toți exprimă forme de fraudă activă. Așadar, „nedeclararea” sancționabilă este cea frauduloasă, însoțită de intenția de disimulare. Simplul fapt că o persoană nu afirmă în mod spontan că are mărfuri – dar le declara la întrebare – nu poate constitui contravenție. În speță, lipsește atât disimularea, cît și intenția, astfel, nefiind întrunit elementul material al faptei.

Distinct, se evidențiază lipsa caracterului comercial al mărfurilor, iar instanța în mod arbitrar, că mărfurile transportate ar avea caracter comercial, fapt ce contravine înscrisurilor din dosar - facturi și bonuri fiscale – care arată că marfa a fost cumpărată de alte persoane, al căror nume apare clar la rubrica РОЗДІЛ ЗАМОВНИКА (comandatar).

Concomitent, se indică că lipsa probelor ce ar confirma vinovăția lui Crețu Maria, iar instanța de fond nu a făcut niciun efort real de a analiza probele din dosar. Nu a comparat bunurile descrise în procesul-verbal cu cele din facturi, deși avea obligația să verifice această corespondență, a preferat să formuleze concluzii arbitrare („diferă bunurile") fără a efectua analiza necesară, fapt ce contravine prevederilor art. 458 alin. (1) lit. a) Cod contravențional

Pe final, se relevă că ilegalitatea confiscării bunurilor, or, chiar dacă instanța a anulat măsura confiscării automobilului, a făcut-o pe motivul caracterului disproporționat, fără a observa că nu sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 439^7 alin. (2) Cod contravențional, bunurile nu au fost utilizate sau destinate săvârșiri unei contravenții; nu au rezultat din săvârșirea contravenții; nu au fost date pentru a determina sau recompensa contravenientul; nu au fost deținute contrar regimului legal; nu au fost convertite sau transformate din bunuri rezultate din contravenții.

Iar, confiscarea specială este posibilă numai în prezența unuia dintre aceste temeiuri, conform art. 439^7 alin. (3)–(4) Cod contravențional, care prevede expres că măsura poate fi aplicată doar de instanța de judecată, în baza unei constatări temeinic motivate a întrunirii condițiilor legale. În lipsa acestei examinări și a unei încadrării explicite în unul din cazurile limitativ prevăzute de lege, măsura este nelegală, iar instanța nu a indicat în care dintre ele se încadrează cauza.

Mai mult, aplicarea unei asemenea măsuri trebuie să respecte principiul proporționalității și caracterul excepțional al sancțiunilor care afectează dreptul de proprietate, conform art. 1 Protocol 1 CEDO.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 471 alin. (1), (2) Cod contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. (2) Instanța de recurs fixează data examinării recursului şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului contravenientei, părțile nu au înaintat referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal conchide că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul șefului interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco, și avocatul Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria, declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025, cu menținerea fără modificări a hotărârii primei instanțe:

Potrivit art. 473 alin. (1) pct.1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

În motivarea acestei concluzii Colegiul, verificând legalitatea, obiectivitatea și corectitudinea hotărârii contestate în raport cu motivele invocate de recurent, constată lipsa de careva temeiuri de fapt și de drept întru casarea acesteia, astfel că la adoptarea soluției instanța de fond a ținut cont de rigorile art. 458 alin. (1) Cod contravențional, care indică că examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: lit. a) caracterul veridic al contravenției imputate; lit. b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; lit. c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; lit. d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante; lit. e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; lit. d) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În acest context instanța de recurs reține că, potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravențional, procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților (...), în vederea constatării contravenției, examinarea și soluționarea cauzei în limita competenței (...), iar constatarea faptei contravenționale, în sensul art. 440 alin. (1) Cod contravențional, este activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției (...).

Totodată, în corespundere cu art. 442 alin (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este actul prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, urmând în sensul art. 443 alin. (1) lit. c), d), e) Cod contravențional să cuprindă: numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei; încadrarea juridică a faptei potrivit normei material contravenționale și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

La art. 7 Cod contravențional, legiuitorul a statuat că, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

De rând cu aceasta, se rețin dispozițiile art. 10 Cod contravențional, potrivit cărora, constituie contravenție fapta – acțiune sau inacțiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

În speță, se atestă că art. 287 alin. (10) Cod contravențional sancționează introducerea pe sau scoaterea de pe teritoriul Republicii Moldova a mărfurilor, obiectelor şi altor valori, prin locuri stabilite pentru control vamal, prin tăinuire de

controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, ori cu folosirea frauduloasă a documentelor sau a mijloacelor de identificare vamală, ori prin nedeclararea sau declararea neautentică în documentele vamale sau în alte documente de trecere a frontierei, dacă aceste acțiuni nu constituie infracțiune, dacă valoarea mărfurilor, obiectelor şi altor valori constituie:

– până la 2000 de unități convenționale, se sancționează cu amendă de la 100 la 500 de unități convenționale;

– de la 2000 până la 4000 de unități convenționale, se sancționează cu amendă de la 500 la 900 de unități convenționale;

– de la 4000 până la 8000 de unități convenționale, se sancționează cu amendă de la 900 la 1200 de unități convenționale.

În continuare, Colegiul penal învederează că potrivit dispozițiilor art. 160 alin. (1), (2) Cod vamal, toate mărfurile destinate plasării sub un anumit regim vamal, cu excepţia regimului de zonă liberă, fac obiectul unei declarații vamale corespunzătoare regimului respectiv. **(2)** Declarația vamală se depune folosind tehnici de prelucrare electronică a datelor. În cazuri specifice, prevăzute de prezentul cod sau de Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal, declarația vamală poate fi depusă prin alte mijloace decât tehnicile electronice de prelucrare a datelor: a) în scris; b) verbal; c) prin orice altă acțiune.

În sensul art. 169 alin. (7) Cod vamal, persoanele fizice care, la trecerea frontierei vamale, au în bagaj bunuri depun declarație vamală odată cu prezentarea bunurilor.

Potrivit art. 224 alin. (1) Cod vamal, bunurile aflate în bagajele personale ale călătorilor care vin dintr-o ţară străină sunt scutite de drepturi de import, cu condiția ca acestea să nu fie introduse în scopuri comerciale şi valoarea lor intrinsecă ***să nu depășească 300 de euro de persoană***.

Învederând aceste prevederi, Colegiul reține examinarea amplă, mult aspectuală și obiectivă de către instanța de fond a contestației, cu evaluarea tuturor aspectelor importante pentru justa ei soluționare, iar ca urmare concluzionarea caracterului veridic al acuzațiilor aduse lui Crețu Maria prin procesul-verbal cu privire la contravenție, corect ajungând la concluzia privind temeinicia atragerii la răspundere contravențională a acesteia în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Vinovăția lui Crețu Maria de comiterea contravenției imputate a fost integral confirmată prin: 1) actul de control fizic din 25.03.2025, în rezultatul căruia s-a stabilit că în mijlocul de transport cu nr./înm. CIN 172, în locul rezervat roții de rezervă au fost depistate articole igienice în asortiment în număr total de 278 unități, care nu au fost declarate organului vamal, fiind tăinuite; 2) raportul privind înregistrarea contravenției din 25.03.2025; 3) procesul-verbal de ridicare a mărfurilor și obiectelor aflate sub control vamal din 25.03.2025; 4) anexa la

mărfurilor reținute; 5) ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a copurilor delicte din 27.03.2025; 6) procesul-verbal de examinare din 25.03.2025; 7) procesul-verbal de audiere a lui Crețu Maria din 25.03.2025; 8) informația inspectorului SRTN nr. r-1573 din 01.04.2025, prin care se constată că valoarea în vamă a mărfurilor nedeclarare organului vamal a fost estimată la suma totală de 81 938,60 lei.

În raport cu aceste constatări, instanța acordând deplină eficiență principiului prezumției nevinovăției consacrat la art. 375 Cod contravențional, corect a considerat că în cauza dedusă judecății agentul constatator a făcut dovada stării de fapt din care reiasă dincolo de orice dubiu culpa contravenientului, ceea ce a și impus menținerea fără modificări a actului de sesizare a instanței de judecată întocmit lui Crețu Maria în acuzația adusă conform art. 287 alin. (10) Cod contravențional.

Din optica aspectelor constatate, Colegiul deduce că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, or hotărârea judecătorească cuprinde circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art. 462 Cod contravențional.

Astfel, Colegiul reține că, instanța de fond la soluționarea cauzei corect a reținut că, la încheierea procesului verbal cu privire la contravenție și aplicarea sancțiunii contravenționale prin care s-a dispus recunoașterea vinovăției lui Crețu în săvârșirea contravenției prevăzute de art. 287 alin.(10) Cod contravențional, agentul constatator a respectat prevederile Codului contravențional și a determinat caracterul veridic al contravenției incriminate, fiind acordată atenție cuvenită prevederilor art. art. 5-9 Cod contravențional și anume, principiul legalității și egalității în fața legii, principiul dreptății și caracterul personal al răspunderii contravenționale, precum și principiul individualizării răspunderii contravenționale, astfel ca statuările depuse de către avocatul Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria în contestația și ulterior reiterate în cererea de recurs, poartă un caracter declarativ, fiind făcute cu scopul eschivării de la răspundere contravenționale.

Pe această undă de idei, pentru instanța de recurs este decisiv faptul că Crețu Maria transportând peste frontiera vamală bunuri a căror valoare depășește suma de 300 euro nu le-a declarat organului vamal în corespundere cu art. 169 alin. (7) Cod vamal, ci din contra, urmărind scopul eschivării de la plata drepturilor de import, le-a tăinuit în spațiul destinat roții de rezervă a automobilului condus, acoperindu-le cu mai multe plapume, ulterior fiind depistate de organul vamal în cadrul controlului fizic, ceea ce indică asupra intenției comiterii contravenției.

Concomitent, Colegiul penal menționează că deși mijlocul de transport nu a fost adaptat tăinuirii mărfurilor, aceasta din timp a pregătit locul plasării acestor bunuri, în vederea ascunderii acestora de către organul vamal, or, Crețu Maria nu a adus instanței nici un argument plauzibil privind necesitatea plasării acestor produse în spațiul destinat roții de rezervă, precum și nici nu a motivat lipsa roții de rezervă, ceea ce indică asupra bănuielii rezonabile că acesta a fost lăsată premeditat la domiciliu, în vederea înlesnirii tăinuirii mărfurilor în spațiul destinat păstrării acesteia.

Astfel, Colegiul conchide că, față de lucrul judecat de prima instanță se constată motivarea amplă și temeinică a soluției pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina contravenientei, motivare pe care instanța de recurs o acceptă şi pentru a evita repetări inutile o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii în *cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Argumentele recurentului referitor la încălcarea de către autoritatea extrajudiciară la întocmirea actului de sesizare a instanței de judecată a prevederilor art. 443 alin. (3) Cod contravențional, adică - *lipsa unui interpret în cadrul procesului contravenţional în condiţiile în Crețu Maria este vorbitoare de limba rusă, omisiuni ce în opinia apărării are ca efect nulitatea actului de învinuire şi a deciziei de sancţionare deoarece afectează în mod esențial fondul cauzei*, or, instanța de recurs nu poate împărtăși aceiași opinia în condițiile în care instituția nulității în prezenta speță nu-și regăsește reflectarea, or, deși Crețu Maria la momentul depunerii contestației și ulterior examinării cauzei în fond a invocat încălcarea dreptului la interpret, Colegiul atestă că acesteia i-a fost explicată într-o limbă accesibilă esența și natura învinuirii aduse, iar ulterior, a oferit organului vamal declarații asupra învinuirii înaintate, fără a invoca careva obiecții referitoare la încălcarea dreptului la interpret, atare obiecții nu au fost invocate nici la etapa perfectării procesului-verbal cu privire la contravenției și emiterii deciziei de sancționare.

Drept urmare, Colegiul penal constată actele emise de Biroul Vamal Nord cuprind mențiunile obligatorii inerente prezumției de legalitate instituite de lege, neexistând în esență cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocată *ex officio.*

De asemenea, se relevă netemeinicia afirmațiilor părții apărării privind insuficiența descrierii faptei contravenționale, or, raportând conținutul învinuirii

aduse lui Crețu Maria la dispozițiile art. 443 alin. (1) lit. d), e) Cod contravențional, Colegiul penal constată că la formularea învinuiri au fost precizate circumstanțele de fapt esențiale privind locul, modul și timpul comitere a faptei, susceptibilă de a fi înțeleasă unui observator obiectiv, iar la acest aspect instanța de recurs mai explică că o acuzație se formulează pe anumite circumstanțe de fapt şi de drept stabilite în rezultatul administrării probelor, însă într-adevăr în fiecare caz distinct, aceasta nu poate să abundeze în detalii, în lipsa şi imposibilitatea constatării cărora fapta imputată este deja una clară şi previzibilă, din care se explică îndeajuns de meticulos conduita făptuitorului şi acțiunile sale, cu respectarea de facto a prevederilor art. 442 în coroborare cu art. 443 alin. (1) Cod contravențional.

Faptul dat, se deduce și din conținutul declarațiilor lui Crețu Maria făcute la faza instrumentării cauzei contravenționale de către agentul constatator, care în mod coerent și consecvent a relatat circumstanțele referitoare la învinuirea înaintată.

Distinct, Colegiul penal relevă că procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă un blank tipizat, pre aprobat prin Hotărâre de Guvern, unde la descrierea faptei este prevăzut un spațiu limitat, fapt ce face imposibilă descrierea detaliată a învinuirii înaintate, spre deosebire de cauzele penale unde procurorul la întocmirea rechizitoriului nu este limitat în descrierea faptei.

În aceiași optică, Colegiul penal constată caracterul neîntemeiat al alegațiilor apărării privind neindividualizarea corpurilor delicte, or, după cum s-a reiterat supra, multitudinea corpurilor delicte depistate și ridicare de la Crețu Maria în cadrul controlului fizic, nu permite descrierea acestora în spațiul destinat la pct. 7 din procesul-verbal cu privire la contravenție, din care motiv agentul constatator corect a indicat la această rubrică *„conform ordonanței de recunoaștere și atașare la dosar a corpurilor delicte din 27.03.2023”*.

La fel, instanța de recurs evidențiază că aceste bunuri în mod detaliat au fost descrise în ordonanța de recunoaștere și atașare la dosar a corpurilor delicte din 27.03.2023.

Finalmente, este lipsită de substanță obiectivă și afirmațiile recurentului privind neexplicarea contravenientului a drepturilor și obligațiilor prevăzute la art. 384 Cod contravențional, or, se reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența acesteia, iar ultima a semnat la pct. 19 referitor la explicarea drepturilor și obligațiilor prevăzute la art. 34, 378, 383, 384, 387 și 448 Cod contravențional, fără a invoca careva obiecții.

Totodată, Colegiul penal reține că lui Crețu Maria în aceiași zi i s-a eliberat copia procesului-verbal cu privire la contravenție, fapt confirmat prin semnătura acesteia, iar pe partea verso a procesului-verbal sunt indicate în mod detaliat toate „*drepturile și obligațiile prevăzute la art. art. 344, 378, 384, 387 și 448 Cod contravențional*, ceea ce creează o prezumție puternică că contravenientei i-au fost

explicate toate drepturile și obligațiile persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

În subsidiar, se constată ca fiind lipsit de suport juridic afirmațiile recurentului precum că prin prisma art. 439^{7} alin. (3)–(4) Cod contravențional, precum că confirmarea specială se dispune doar de instanța de judecată, în baza unei constatări temeinic motivate a întrunirii condițiilor legale, or, potrivit dispozițiilor art. 431 alin. (4^{1}) Cod contravențional, ***la examinarea cauzelor contravenționale prevăzute la*** art. 50 alin. (2), art. 128 alin.(2) şi la art. 361 alin.(4), agentul constatator al poliției, la examinarea celor de la ***art. 287 alin.(8), (10), (11) şi (14***), ***agentul constatator al Serviciului Vamal hotărăsc asupra corpurilor delicte potrivit art.439^{7} din prezentul cod*** şi prevederilor art.162 din Codul de procedură penală, care se aplică în modul corespunzător în procesul contravențional.

Astfel, ipotezele relevate de recurent certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece avocatul Teodor Bordei nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității soluției instanței de fond.

În această operă, Colegiul penal reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în coroborare cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern şi este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67*).

La acest capitol instanță de recurs reține că recursului avocatul Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni imperioase ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „***efectiv***”, fiind lipsit de șanse de succes şi nu este capabil să ofere îndreptarea situației oferită prin soluția recurată.

În continuare, reieșind din textul recursului șefului interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco, instanța de recurs este solidară cu soluția instanței de fond privind necesitatea anulării parțiale a deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 30.04.2025 întocmite în privința lui Crețu Maria în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional în latura confiscării autoturismului de model „Toyota Carina 2”, n/î CIN 172, WIN-JT1ECT17000043048.

În susținerea acestei poziții Colegiul menționează că, prin decizia Plenului Colegiului Penal al Curții Supreme de Justiție nr. 4-1ril-5/2019 din 7 februarie 2019 emisă ca urmare a examinării recursului în interesul legii declarat de președintele Uniunii Avocaților din Republica Moldova Emanoil Ploșnița privind aplicarea unitară a dispozițiilor legale ce vizează măsura de siguranță sub formă de confiscare specială în privința mijloacelor de transport, recunoscute drept corpuri

delicte sau a contravalorii acestora, în cazul comiterii contravențiilor vamale prevăzute de art. 287 alin. (8), (10) şi (11) din Codul contravențional şi a infracțiunilor prevăzute de art. 248 din Codul penal, Plenul a constatat că la trecerea forțată a corpurilor delicte în proprietatea statului instanța de judecată urmează să verifice această situație prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene: 1) dacă o aşa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege; 2) dacă urmărește un scop legitim; 3) este necesară într-o societate democratică; 4) dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

Altfel spus, de fiecare dată la aplicarea confiscării obiectelor contrabandei în proprietatea statului se va ține cont de necesitatea unor penalități proporționale, această situație fiind verificată prin prisma „triplului test", constant emanat din jurisprudența CtEDO, care presupune trei condiții asumate corelativ pentru a justifica şi argumenta o restricție adusă: a) limitarea este prevăzută de lege; b) protejează un interes legitim; c) să fie necesară într-o societate democratică.

Aşadar, principiul proporționalității, în accepțiunea sa clasică, presupune că oricare decizie sau măsură adoptată de organele abilitate urmează să se bazeze pe o justă şi echitabilă evaluare a faptelor şi echilibrare adecvată a intereselor implicate, precum şi pe o selectare coerentă a mijloacelor şi mecanismelor care urmează a fi utilizate în vederea atingerii unui scop predefinit.

Cu toate că în art. 106 din Codul penal nu sunt înserate expres limitele proporționalității confiscării speciale a bunurilor, aceasta nu înseamnă că acest procedeu, care este pe larg utilizat de către Înaltul For European şi oglindit în hotărârile şi deciziile sale, nu trebuie folosit de către judecătorii autohtoni atunci când au a se pronunța asupra confiscării bunurilor, fie ele *objectum sceleris*, *instrumentum sceleris* sau *productum sceleris*, mai mult, potrivit art. 7 alin. (8) din Codul de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori şi instanțele de judecată.

În această ordine de idei, se relevă că principiul proporționalității consacrat expres la art. 54 alin. (4) din Constituție presupune că orice restrângere trebuie stabilită şi aplicată numai în scopul pentru care a fost prevăzută şi în limitele strict necesare, în funcție de situația care o justifică. Dacă nu există dispoziții legale care să determine limitele proporționalității, problema se soluționează pornind de la situațiile şi circumstanțele concrete (de fapt), care trebuie verificate şi apreciate de către autoritatea (instanța) în fața căreia se invocă neproporționalitatea.

Astfel, în cauza *Ismayilov vs Federaţia Rusă* Curtea de la Strasbourg a hotărât că pentru a fi considerată proporțională, ***ingerința trebuie să corespundă gravității încălcării***, ceea ce nu au luat în considerare autoritățile atunci când au

dispus confiscarea mijloacelor băneşti ale reclamantului (banii obținuți în rezultatul vânzării legale a locuinței mamei sale) pentru simpla nerespectare a regulilor de declarare vamală.

Tot în speță, CtEDO notează că înainte de acest incident reclamantul nu avea cazier judiciar, nu a fost bănuit şi nici acuzat de nicio infracțiune. Nimic nu a sugerat că prin impunerea unei confiscări a banilor reclamantului autoritățile au încercat să prevină alte fapte ilegale, cum ar fi spălarea banilor, traficul de droguri, finanțarea terorismului sau evaziunea fiscală, or, banii pe care îi deținea şi i-a introdus pe teritoriul Federației Ruse au fost primiți în mod legal şi puteau fi importați legal, cu simpla condiție ca acestea să fie declarați la vamă *(hotărârea CtEDO din 6 noiembrie 2008).*

Într-o altă cauză judecată, Curtea de la Strasbourg a constatat violarea art. l din Protocolul nr. 1 CEDO, hotărând, cu titlu de principiu, că ***pentru a fi proporționale, ingerințele trebuie să corespundă cu gravitatea încălcării*** şi cu sancțiunea destinată să pedepsească gravitatea infracțiunii – în cazul reclamantului, nerespectarea obligației de declarare.

Prin urmare, de vreme ce statul nu a suferit nicio pierdere ca urmare a nedeclarării banilor de către reclamant, măsura confiscării nu a fost concepută ca o despăgubire pecuniară pentru prejudiciul adus, ci a avut un scop inhibitor şi punitiv. Astfel, măsura confiscării i-a impus reclamantului o sarcină individuală şi excesivă şi a fost disproporționată în raport cu infracțiunea comisă.

Despre un raport vădit disproporționat dintre natura şi gravitatea faptei infracționale pe de o parte, şi bunul supus confiscării pe de altă parte, CtEDO a menționat şi în cauza *Grifhorst vs Franţa*, accentuând asupra faptului că severitatea penalității impuse petiționarului, în particular, ***confiscarea combinată a întregii sume de bani aflate în posesie şi amenda în proporție de 50 % din suma respectivă, nu a fost proporțională cu pericolul social al faptei***, astfel, nefiind păstrat un just echilibru între interesul general şi drepturile fundamentale ale individului, prin urmare, constatând violarea art. 1 din Protocolul nr. 1 CEDO *(hotărârea CtEDO din 26 februarie 2009).*

Relevantă în contextul abordat este şi Hotărârea CtEDO în cazul *Gabric vs Croaţia*, potrivit căreia reclamantul a fost depistat la vama croată având asupra sa ascunse 61 de cartușe de țigări şi 9,5 kilograme de cafea, în urma controlului corporal asupra sa a fost găsită şi suma de 30500 de mărci. Reclamantul a fost condamnat pentru contrabandă şi, ulterior, în cadrul unei proceduri administrative deschise în rezultatul condamnării anterioare s-a dispus confiscarea sumei de 20000 de mărci. Confiscarea a fost dispusă ca urmare a refuzului reclamantului de a declara suma de bani în vamă, în condițiile în care acesta fusese deja sancționat pentru refuz prin aplicarea unei amenzi administrative. Reclamantul a explicat

suma avută asupra sa prin intermediul unor înscrisuri, care probau faptul că acestuia i se acordase un împrumut pentru a cumpăra un apartament în Germania.

Astfel, nu a fost contestată proveniența legală a sumei de bani. În consecință, s-a reținut încălcarea art. 1 din Protocolul 1 la Convenție *(hotărârea CtEDO din 5 februarie 2009)*.

În cauza *Silickiene vs Lituania*, în ceea ce privește raportul de proporționalitate dintre scopul confiscării şi drepturile fundamentale ale reclamantei, Curtea Europeană a reținut ideea, conform căreia, în cazul unei confiscări de proprietăți, echilibrul just dintre scop şi drepturi depinde de mai mulți factori, inclusiv, de comportamentul proprietarului *(hotărârea CtEDO din 10 aprilie 2012)*.

În acest aspect, Colegiul penal statuează că prima instanță în mod just a conchis că confiscarea mijlocului de transport care a fost folosit la comiterea contravenției de contrabandă în beneficiul statului reprezintă o pedeapsă disproporțională în raport cu gravitatea faptei comise, pentru care contravenientei Crețu Maria i-a fost aplicată sancțiunea contravențională în mărime de 100 unități convenționale, echivalentul a 5000 lei, cu confiscarea obiectelor materiale al contravenției, și anume: **1)** sistemă de curățare a apei „eSpring" -1 buc.; **2)** cartridge cu filtru "eSpring" -5 buc.; **3)** pastă pentru dinți „Glister", 151 ml. -84 buc.; **4)** pastă pentru dinți „Glister", 37 ml. - 3 buc.; **5)** antiperspirant „Amway G H", 100 ml. -15 buc.; **6)** soluție „Oral Rinse", 72 ml,- 4 buc.; **7)** periuțe de dinți „Glister" -27 buc.; **8)** sprey „Glister", 14 ml.- 13 buc.; **9)** suplimente „Amway Nutrilite", (125 gr.- 6 buc., 173 gr.- 8 buc., 86 gr.- 3 buc., 72 gr.- 9 buc., 76 gr.- 6 buc., 49 gr.- 2 buc., 42 gr.- 3 buc., 32 gr.- 2 buc., 31 gr.- 1 buc., 38 gr.- 3 buc) – în total 43 buc.; **10)** complect de vitamine „Imunitet", zinc+seleniu -3 cut.; **11)** complect „Madnesium Sticks", 45 gr. - 4 cut.; **12)** lichid concentrate „Anway", (pentru veselă, 1 litru -6 buc., pentru curățenie în casă, 1 litru -3 buc., pentru haine, 1 litru-1 buc), în total-10 buc.; **13)** lichid pentru curățenie „Anway Oven Cleam", 500 ml.- 2 buc.; **14)** spray pentru pete „Amway Home SA 8", 400 ml.-2 buc.; **15)** gel pentru duș „Amway G H", 1 litru - 1 buc.; **16)** loțiune pentru corp „Amway G H", 400 ml.- 4 buc.; **17)** loțiune pentru față „Amway Artistry Studio", 200 ml. - 1 buc.; **18)** șampon „Amway G H", 400 ml.-1 buc.; **19)** șampon „Amway Satinigue", 280 ml.- 2 buc.; **20)** cremă „Amway Artistry Studio", 127 ml. -1 buc.; **21)** cremă „Amway Skin Nutrition", 50 gr. - 4 buc.; **22)** paciuri „Amway Artistry Studio", 30 set.- 1 buc.; **23)** cremă „Amway Skin Nutrition", 15 gr.- 1 buc., **24)** cremă „Amway Skin Nutrition", 80 ml. -1 buc.; **25)** suplimete „N" fără marcă comercială -29 buc.; **26)** praf de spălat fără marcă comercială vacumat -3 buc. (a cîte 1 kg.); **27)** complect de vitamin pentru copii „Amway Nutrition" - 6 cut.; **28)** cafea „Ground Expresso Coffee", 250 gr.- 4 buc.; **29)** ceai "Body Key" 45 gr-1 buc, care nu au fost declarate organului vamal, iar aplicarea măsurii de confiscare a

automobilului nu va atinge scopul unei pedepse legitime, în cazul respectiv creându-se un raport de disproporționalitate între măsura aplicată de către agentul constatator pentru realizarea interesului general şi protecția acordată individului.

Or, scopul punitiv şi preventiv urmărit de legiuitor a fost atins prin aplicarea față de Crețu Maria a sancțiunii contravenționale și a confiscării bunurilor tăinuite, astfel, încât nu era necesară și confiscarea mijlocului de transport, care după cum corect a constatat și prima instanță este o măsură de siguranță excesivă şi disproporțională.

Drept consecință, instanța de recurs constată ca fiind neîntemeiate argumentele recurentului privind caracterul proporțional al măsurii de siguranță aplicate.

Astfel, reieșind din cele menționate, instanța de recurs concluzionează lipsa cărorva temeiuri legale prevăzute de art.466 Cod contravențional pentru casarea hotărârii contestate, motiv pentru care va respinge recursul șefului interimar al Biroului Vamal Nord, Igor Iurco, și recursul avocatului Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025 ca nefondate, cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări.

În conformitate cu prevederile art. art. 473 alin.(1) pct.1) lit. c), 474 Cod contravențional, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Recursul șefului interimar al Biroului Vamal Nord Igor Iurco și recursul avocatului Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria declarate împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Central din 21 iulie 2025 în cauza contravențională, la contestația depusă de avocatul Teodor Bordei în interesele contravenientei Crețu Maria împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție şi deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Nord din 30.04.2025 întocmite în privința lui Crețu Maria în baza art. 287 alin. (10) Cod contravențional, se resping ca nefondate, cu menținerea respectivei hotărâri fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Judecător:** **Judecător:**